

EGZYSTYMACYJA (5) *sb f*

Zawsze ex-; -ti- (3) -cyi- (1).

e *prawdopodobnie jasne; pierwsze a jasne.*

sg G egzystymacyj(e)j (3). ◇ A egzystymacyją (1). ◇ (lat.) A sg existimationem (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Poważanie, reputacja, opinia [existimatio — mniemanie, zdanie, widzenie też powaga a dobre dzierżenie o kim. Sed hic est quaedam differentia quando accipitur active significat, mniemanie, zdanie, widzenie co się komu o czyrn zda. Existimatio autem passive ... powaga, cześć, chwała i dobre słowo, powieść. Mącz 111a; dobre mniemanie, sława, zawołanie Calep; mniemanie, rozumienie; rozumienie o czym rozmaite; rozumienie dobre o kiem – existimatio Cn] (5) : słuźna rzecz/ áby tácy więtlze baczenie mieli ná Rzeczpóspolitą/ niżli ná fwą existimácią [existimatonis]. ModrzBaz 135; bo idzie nie tylko desecuritate Principis, nietylko o bezpieczenstwo Miasta tego, ale też y o te despecti, ktoreby in oculis Principis mogli wyrzędzac, tuz pod samym Krakowem z wielką vimą existimatiey Panskiej ActReg 17, 15, 49, 148.

Synonimy: cześć, mniemanie, powaga, rozumienie, sława, zawołanie, zdanie.

AK